

הקמת מדינה פלסטינית (מסמך עקרונות)

הכין : איני (יצחק) עבאדי, דגניה א'.

1.

ממשלת ישראל והרשות הפלסטינית תפעלנה במשותף להקמת מדינה ערבית לאומית (חילונית) דמוקרטית שתקרא "מדינת פלסטין"

2. הראציונאל

מדינת ישראל קמה חרף התנגדותו של העם הפלסטיני, שבמשך כל ימיה של הציונות עשה מאמץ לסכל את שאיפת העם היהודי לשוב אל ארץ אבותיו ולבנות בה בית לאומי. כיום, 75 שנה לאחר שמדינת ישראל הפכה למדינה מצליחה ומשגשגת, חובה על עם ישראל, בגלל מהותו היהודית והציונית, לחדול מלהיות עם כובש. עליה לעזור לפלסטינים להיות עם ככל העמים ולסייע להם להקים מדינה משלהם. בכך יבוא הקץ לסבל שנגרם לשני העמים במשך 120 השנים שחלפו.

3. בירת פלסטין

בירת פלסטין תהיה בירושלים ותכלול את השכונות הבאות:

1. נועמאן	9. ראס-אל-עמוד
2. צור בחר	10. אל-עוזריה
3. שיק סעד	11. אל. טור
4. סוהירה-אל-שרקיה	12. ואדי ג'וז
5. ג'בל מכבר	13. אל זעיין
6. אבו דיס	14. שועפאט
7. אל-טורי	15. אל-עיסאויה
8. סילוואן	16. ענתא

4. ירושלים העתיקה (שבתוך החומה) היא חלק ממדינת ישראל.

5. הר הבית: מתחם הר הבית המקודש ליהודים, למוסלמים ולנוצרים יהיה שטח חוץ טריטוריאלי – נייטראלי שינוהל ע"י גוף ישראלי-פלסטיני משותף, לטובת כל בני הדתות.

6. פלסטין – מפורזת: פלסטין לא תקים צבא לפחות עד 70 שנה מהקמתה ויקויים שיתוף פעולה בטחוני בינה לבין ישראל.

7. "זכות השיבה": ישראל תכבד את זכות השיבה למדינה פלסטינית, לאותן משפחות שהפכו לפליטים במהלך מלחמת העצמאות הישראלית. זכות זאת תוענק רק לפליטים החיים במחנות הפליטים בירדן, לבנון וסוריה ונמצאים בחסות סו"ת (סוכנות הסעד והתעסוקה של האומות המאוחדות), ובתנאי שבמהלך זמן היותם פליטים לא קבלו אזרחות-זהות כל שהיא.

8. שטחי פלסטין בגדה המערבית

(ראה נספח מס. 1: שטחי A B C)

- א. בשטח A, על פי הגדרתו במסגרת הסכמי אוסלו בשנת 1994, תהיה שליטה אזרחית ובטחונית של המדינה הפלסטינית. (השטח מהווה 18% מהגדה המערבית).
 - ב. שטח B על פי הגדרתו יהיה בשליטה אזרחית של המדינה הפלסטינית, והביטחון – באחריות ישראל.
 - ג. בשטחי B+A המהווים כ-40% מהגדה, תתקיים החלוקה לנפות פלסטיניות הנשלטות ע"י המדינה הפלסטינית: נפת ג'נין, נפת טובאס, נפת טול כרם, נפת שכם, נפת אל-קודס כשבתוכה ירושלים המזרחית – בירת פלסטין, נפת בית לחם ונפת חברון.
- (ראה נספח מס. 2: מפת הנפות בתוך "נפות הרשות הפלסטינית")

ד. הישובים היהודיים בשטחי AB ימשיכו להיות "מחוז יהודה ושומרון" וישאר מנהל מחוז במשרד הפנים.
ה. שטח C, מזרח יהודה ושומרון ובקעת הירדן, יסופח לישראל לאחר תיקונים בגבולותיו.

9. רצועת עזה (כיום)

השטח הוא כ-400 קמ"ר.

לסיכום:

שטח המדינה הפלסטינית בגדה : 2400 קמ"ר וברצועה יהיה : כ - 2800 קמ"ר.

10. החיבור בין פלסטין שבגדה המערבית ורצועת עזה יהיה ככבישים מוגדרים בין קיימים ובין חדשים.

11. ישראל תמסור למדינה הפלסטינית שטח של : 475 קמ"ר בחולות חלוצה, שונרה ודרומה. לא תהיה פגיעה בישובים ישראלים הנמצאים באזורים אלה ולא ברצף הטריטוריאלי שביניהם ובין מדינת ישראל.

סיכום: שטח המדינה הפלסטינית בא"י 3.275 קמ"ר. (בערך)
(ראה נספח מס.3: מפת סיני)

12. ישראל ופלסטין יקיימו מו"מ עם מצרים בסיוע דעת הקהל ברחבי העולם, על וויתור שטח של 20.000 קמ"ר בסיני (מתוך שטח של 60.000 קמ"ר) למען הקמת המדינה הפלסטינית.

בשנת 7-1906 נקרע חצי האי סיני מחיק האימפריה העת'מאנית במטרה ליצור חייץ בין תעלת סואץ במצרים שבאפריקה לבין אסיה.

על פי תכניות בריטיות הייתה אמורה סיני להיות שטח של מדינת ישראל לכשתקום.

ראה נספח מס. 5: קולונל ר. מיינרצהאגן. יומן מזרח תיכוני: 1913 – 1956. מפה בע"מ 64 בספר וראה גם "תזכיר של ריצ'ארד מיינרצהאגן".

ראה גם: "המשבר של מפרץ אילת בשנת 1906". בתוך: אילת והערבה. בהוצאת: החברה לחקירת א"י ועתיקותיה. ירושלים: 1995. ע"ע: 377 – 385.

ראה גם: "הגבול עם מצרים (1906)" בתוך: משה, ברור. גבולות א"י. בהוצאת יבנה, 1988. ע"ע: 60 – 80.

ראה גם: "הגבול הדרומי של א"י בתקופת השלטון הבריטי". בתוך: גדעון, ביגר. ארץ רבת גבולות. בהוצאת: אוניברסיטת בן גוריון, 2001. ע"ע: 82 – 102.

סיכום: **שטח המדינה הפלסטינית יהיה 25.000 קמ"ר**.

13. בנין ופיתוח המדינה הפלסטינית

ישראל ופלסטין תקמנה רשויות שתהיינה אחראיות להקים למדינה הפלסטינית תשתיות חיוניות בתחומי הבנייה, החשמל והמים ע"י גיוס תרומות וממון מכל רחבי העולם.

14. הוצאת התוכנית אל הפועל, יהיה לאחר משאלי עם בישראל, בגדה וברצועה. ותוצאה של המשאל צריך שתזכה ברוב מיוחס.

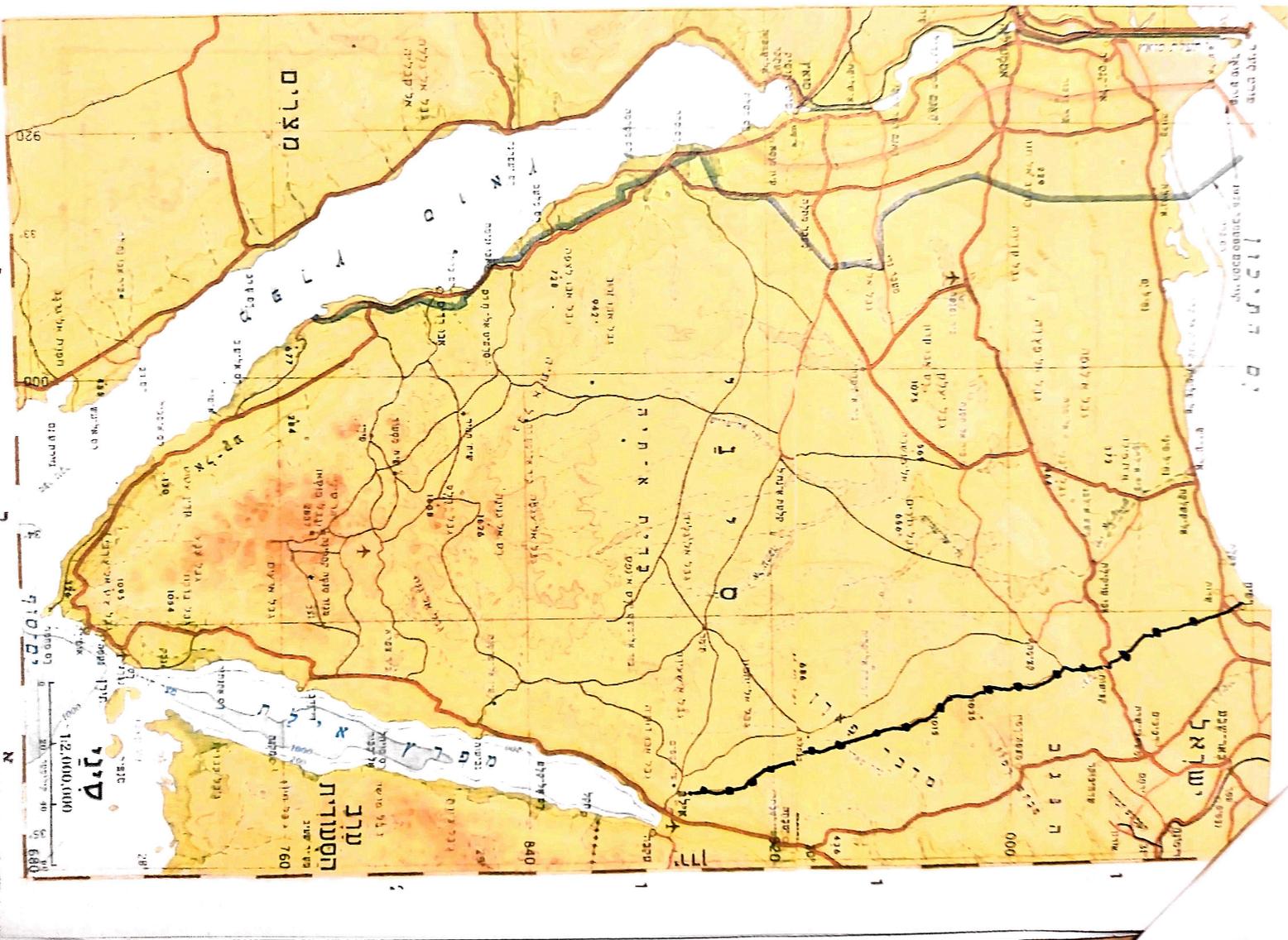

נספח מס' 1 - שטחי A B C בגדה המערבית.

הים התיכון

נספח מס' 2 - מפת הנפות ברשות הפלסטינית

מצרים

ים התיכון

ישראל

ערב הסעודית

12,000,000
0 20 40 60
מ"מ

R. Meinertzhagen. Midella East Diaries, 1917 to
(London, 1954) P.P.: 69-70.

Colonel Richard Meinertzhagen

התזכיר של ריצרד מיינרצהגן

אחד מביקורי המקצועיים בלונדון בשנת 1968, היה בהנחלת רשת המזון "מרקס אנד ספנסר". לאחר סיום ישיבה עם מנהלים אחדים, שאל אותי אחד מהם בפגישה אישית, האם שמעתי אי פעם את השם ריצרד מיינרצהגן, השבתי בשלילה ומאחר, סיפר לי אזרות אדם נדיר זה, שהיה קולנוז בצבא הבריטי, במלחמת העולם הראשונה ושירת כקצין המודיעין של גנרל אנליב בקרבות על כיבוש מצרים ופלסטינה. מיינרצהגן אישית ביצע מהלך הטעייה מואלה שסייע לבריטים לכבוש את באר שבע בשנת 1917 ונחשב כממחה בכל הקשור למזרח התיכון. לעומת לורנס (איש ערב), שהיה ערביסט, נודע מיינרצהגן כתומך בעם היהודי והיה בעל חזון ציוני, דבר שהיה בעוכריו. בשנת 1919 שרת מיינרצהגן כקצין מודיעין במטה בלונדון והזדמן לו לפגוש לישיחה את ראש הממשלה דאז, לורד ג'ורג' אשר התרשם מניתוחיו וביקש ממנו להגיש לו את רעיונותיו בכתיב, זריתי לזקל ממארחי הבריטי גילום של תזכיר מופלא שונתב בשנת 1919, שהנחף באותה שנה, לאחר שהוסר ממנו סיווג הסודיות וזה בערך דבר התזכיר.

אדוני ראש הממשלה,

לבקשתך, אסכם את האעותיי בעניין חיזוק מעמדה של ממשלת בריטניה במזרח התיכון. כזכור, חבר הלאומים אישר לנו מנדט להחזיק בפלסטינה ולדאוג לשלום תושביה. בארץ היסטורית בלתי מפותחת זו, וישובים שני עמים המפתחים רגשות לאומיים, הלאומות הערבית וזו הנסבל את זו היהודית ושתי אלה בהכרח יתנגשו. הכוחות הערביים העיקריים באזור הם סוריה ומצרים וכל יתר התושבים הם שבטים בדואים. אני צופה כי כוחם של היהודים ילך ויתגבר בזכות אמונתם והיסטוריות והם יסתמכו על הצהרת בלפור, לאורך שימוש הקמת מדינה עברית. אני מעריך כי גם אם יתבה הסורים והמצרים יחדיו למלחמה, שתתרחש בעוד כ- 30 שנה, כאשר בריטניה תסיים את תפקידה בפלסטינה, יצאנו אותם היהודים, בכוח ההשכלה, האמונה והטכנולוגיה שלהם. עד כאן תיאור המעב.

לפי הערכתי, כשכל זה יקרה, תפסיד בריטניה את אחיזתה, לא רק בפלסטינה אלא בכל המזרח התיכון, כולל במצרים, שם תגבר הלאומנות ותשאף לסלק אותנו וזמן עלולים להללים את תעלת סואץ ואף להטביע בה אוניות על מנת לחסום לנו את הדרך למזרח אפריקה ולהודו.

אי לכך, אני מציע לממשלתך לשקול לספח את סודי ולהקים שם את בסיסה העיקריים. אמנם את סודי כבשם מהטורקים בתור חלק ממצרים, אבל, למעשה במשך מאות שנים תחת השלטון העות'מאני, עד שנת 1905, היה מדבר סודי חלק מהפרובינציה של ערב הסעודית ורק מסויבות אדמיניסטרטיביות העברה טריטוריה זו לפורבוינציה המצרית. אשר על כן, לפי חוקי המלחמה הבין לאומיים, לבריטניה כנובשתי, יש מלוא הזכות לספח אליה את סודי ולמצרים לא תהיה זכות ערעור על כך.

אם אכן כך תעשה בריטניה, הזנה בירתותם הבאים:

[1] סיפוח סודי לא יסבך את בריטניה בסיפוח אוקלווייה עם שאיפות לאומיות. בסודי חיים רק כ- 5000 בדואים המתפרנסים בעיקר מהברחות ומוטב שתפרנסו מעבודות שירותים עבור בסיסות.

[2] מדבר סודי בשליטה בריטית יהווה אזור חיץ בין מצרים לבין המדינה היהודית שתקום. כך יימנע מהמצרים לחבור לסורים ולהילחם נגד היהודים. כאמור, לא יוכלו המצרים או הסורים לרדם, לתקוף את היהודים, מה שיביא בהכרח לשייתוף פעולה, לשלום ולשגשוג כלכלי בכל מדינות האזור.

[3] אם נתבסס בסודי, תשלוט בגדה המזרחית של תעלת סואץ ונבטיח שיט תופשי, מה שיאפשר לנו שליטה טובה באגן הים התיכון. במושבותינו באפריקה המזרחית, בהודו ובמזרח הרחוק.

[4] אם בואו העת נאלץ לפנות את מאחיזנו בפלסטינה ובמצרים, נוכל לעשות זאת בצורה ידידותית מבלי שייזוצרו חיכוכים מיותרים בין בריטניה לבין עמים אלה ומבלי לאבד את שליטתנו בתעלת

[5] אני מאמין כי בסיני ניתן יהיה למצוא נפט ואולי גם מחצבים אחרים.

אף על פי שהתזכיר הנבואי היה גאוני וכלל דרכי חשיבה חדשניות להבטחת המשך אימפריאליזם בריטי מושכל, רחה לויד ג'ורג' את המלצותיו של מיינרצהגן. גם בריטניה וגם ישראל ניתן רק להצטער על כך.

סיפור חייו המופלאים של מיינרצהגן (1878 – 1967) נכתב בספר מעולה המצוי בידי:

Duty, Honor, Empire. The Life and Times of Colonel Richard Meinertzhagen

הספר יצא לאור בשנת 1970, בהוצאת Random House of Canada Limited, Toronto.

המחבר John Lord, לחם כמ"פ חי"ר במלחמת העולם השנייה, בפשיטה לנורמנדיה ועד הקרבות על נהר הריין.

כישוריו של מיינרצהגן, כפי שבאים לידי ביטוי בתזכיר ובספר מלמדים על תרומתו של האיש לציונות ולהקמת המדינה, על קשריו עם פרופ' חיים ויצמן, לו סייע בהשגת הצהרת בלפור.

במלחמת תש"ח, ביום 23 באפריל 1948 בהיותו בגיל 70, הגיע מיינרצהגן לנמל חיפה בספינה בריטית. היה זה בימי התארגנות הבריטים לפינוי פלסטינה כאשר בחיפה מתנהלים קרבות קשים. החיילים הבריטים הוזעקו להגן על האספקה הבריטית בנמל ומיינרצהגן אשר השיג מדים, רובה ותחמושת, יצא לנמל, הצטרף לכוחות ההגנה הלוחמים ירה והפתיע את הלוחמים היהודים באיכות ביצועיו. כשאזלה תחמושתו חזר הזקן לספינה וזו הייתה תרומתו המבצעית האישית להקמת המדינה.

מופלא מבינתי,

א. "התפתחות האמנה שיה ניתן קטיו לטלגר - החומר המהותי
הצאיר קאה פ. ס 29.2. לאהי שגלה, האמנותיות
המאטי, נאלץ לסתם מכילה רשומה כי משלה ציטטה מעולל
קצב או הצפה קצרה (47)

י. מוסק, סוהר. צמחה הנטוה הלאומי האמורי הפלסטיני:
1948 - 1929. ת"א, דם וויק. 1976. ד"ר: 78.

(47) יאה: מינרצ'הגל. (מהסנה מרימסר ליה שבעה' סאה
הגד המצוה) מינרצ'הגל שמהל או קליסון קטרי קצין
פליסי, האסי קיאטור פכמה 1919, הוה נאמץ ללה
פצונוה ומוה שפס דיסום הצפה זא, לוימל חום
של קצוני המאס' הבאי פאס.

ק. "זלום חסום לה הביון הפניה זל. האמונה סטל שגל
וואס סילוי, נאס הטהל (5) O.E.T.A. לאטן המהפכאיות.
קא. *Mainztagen*. הקצין הפליסי קאטי של חל המסוח
המצבי, האטיו פאסן הממטל כי ויקי לזימס לזמל
פכאור פויוסלום ולפיכך חלה למוזיא או פכיל מוילסין
נזר המחנה זל מרל לפן זל מלאכר המסיומ. (32)

ו. סניר. (כי.א.וי) ז"י: 80.
פ"ה: מינרצ'הגל (כי.א.וי) ז"י: 84 - 79 - 56.

